

Nr 378

Av fru Hultell m. fl., *angående beskattningen av eldningsolja*.

(Lika lydande med motion nr 470 i Andra kammaren)

De problem, som de ökande immissionerna i atmosfären medför, har länge rönt otillräcklig uppmärksamhet. De är ej lika påtagliga som andra typer av immissioner. Utsläpp i t. ex. vattendrag observeras genom att vattenkvaliteten uppenbarligen försämras: gamla badplatser kan ej längre utnyttjas, fiskbeståndet försämras eller dör ut o. s. v. Luftföroreningarnas effekter blir påtagliga först på längre sikt men behöver ej heller då röna direkt uppmärksamhet genom att de förlopp, som är förenade med luftföroreningen, är långsamma; en tillvänjning kan ske. Inte desto mindre utgör luftföroreningarna ett allvarligt problem med vittgående konsekvenser av ekonomisk, hygienisk och medicinsk art.

Luftföroreningarna är i främsta rummet ett tätortsproblem och accentueras därför genom den pågående urbaniseringen. Framför allt i storstäderna kan dess konsekvenser bli avsevärda.

Luftföroreningsproblematiken har sin rot i en hög och ökande energiförbrukning. Genom att eldningsolja är det viktigaste bränslet för olika uppvärmningsändamål, bör särskild uppmärksamhet ägnas åt dess betydelse som förorenande faktor. 1963 svarade eldningsolja för 78,5 procent av energiförbrukningen för lokaluppvärmningsändamål, 1970 beräknas siffran ha stigit till 88,8 procent och 1975 till 94,5 procent.

Vid förbränning av olja uppkommer betydande mängder svaveldioxid. Två primära källor för denna föroreningstyp kan urskiljas, industri och bostadsuppvärmning; 1963 förbrukades 4,85 milj. m³ eldningsolja för fastighetsuppvärmning och 4,4 milj. m³ inom industrin. Mot denna oljeförbrukning beräknas svara ett utsläpp av svaveldioxid på omkring 350 000 ton per år.

Svaveldioxiden är en s. k. sur oxid med korroderande och eroderande verkan. Svaveldioxidimmissionen har därför betydande ekonomiska konsekvenser. Det har beräknats, att kostnaderna för materialkorrosion på grund av luftföroreningar uppgår till ca 200 milj. kronor årligen i Sverige. Därtill kommer ytterligare de medicinska skadeverkningar, som den ökande mängden svaveldioxid i atmosfären medför. Dessa är av naturliga skäl svåra att uppskatta i ekonomiska termer men måste inte desto mindre allvarligt beaktas.

Mellan de olika använda typerna av eldningsolja föreligger betydande olikheter i fråga om den ingående mängden svavel. Detta framgår av tabel-

len nedan, som också anger fördelningen mellan olika oljetyper för lokal-uppvärmningsändamål 1963.

	Eldningsoljor				
	Nr 1	Nr 3	Nr 4	Nr 5	Summa
Mängd milj. m ³	4,25	1,25	1,0	0,20	6,7
Svavelhalt vikts-%	0,6	2,3	2,7	3,0	—
Svaveldioxid ton	42 000	53 000	51 000	11 000	157 000
Procentuell fördelning	26,8	33,7	32,5	7,0	100

Trots att de svavelrikare oljorna svarade för blott 36,6 procent av volymförbrukningen för lokaluppvärmningsändamål, var de härvid ansvariga för 73,2 procent av svaveldioxidimmissionen. Av de inom industrin förbrukade 4,4 milj. m³ eldningsolja var 3,8 milj. m³ tjockolja — av typ nr 3, 4 eller 5 ovan.

Mot bakgrund av ovanstående framstår det som en angelägen uppgift att i möjligaste mån minska konsumtionen av tjocka oljor till förmån för de mindre svavelhaltiga, lätta oljorna. Emellertid motverkas en sådan konsumtionsomfördelning av beskattningens nuvarande utformning. De lättare eldningsolja förs i beskattningshänseende till skatteklass 1, inom vilken skatt utgår med 25 kronor per fakturerad m³ olja, under det att för de svavelrikare, tjocka oljorna skatt utgår med blott 16 kronor per fakturerad m³. En omläggning av skattesatsen, så att den bättre svarar mot de externa effekter som förbrukningen av olika oljetyper medför och så att den kan medverka till den ovan nämnda konsumtionsomfördelningen, är önskvärd.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en översyn av den nuvarande utformningen av beskattningen på eldningsolja.

Stockholm den 25 januari 1968

Mary Hultell (h)

Henrik Åkerlund (h)

Ingrid Diesen (h)

H. Bertil Lidgard (h)